

Publicerad 2019-01-25 22:56 av Lolita95

Glassplitter

Rädd för att åka,
För att stanna.
Att somna.
Att va vaken.

Vaken om nätterna.
Hör varenda ljud,
Varje andetag.
Varenda rörelse.
Ligger blixstill,
Ser månen lysa,
Över hans skugga.
Mörker.
Å, må han inte vakna.

Han var snäll.
I alla fall idag.
Inte igår.
Blodet låg kvar,
Torkat,
I hans kar.
På badrumsgolvet,
Låg splitter kvar.
Hon var van.

Hon hade ju lovat,
Att stanna kvar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lolita95 med Poeter.se id #90000 innehar upphovsrätten